

Sygn. akt IV CZ 81/15

POSTANOWIENIE

Dnia 20 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Irena Gromska-Szuster

SSN Wojciech Katner

w sprawie z powództwa D. K.

przeciwko W. J.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 20 stycznia 2016 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 22 lipca 2015 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 22 lipca 2015 r. Sąd Apelacyjny odrzucił zażalenie powoda na postanowienie tego Sądu z dnia 1 kwietnia 2015 r. o odrzucenie skargi kasacyjnej od wyroku z dnia 5 grudnia 2014 r., wskazując, że zażalenie nie zostało opłacone.

W zażaleniu na postanowienie z dnia 22 lipca 2015 r. pozwany wywiódł, że przyczyny, dla których nastąpiło odrzucenie jego zażalenia na postanowienie o odrzuceniu skargi kasacyjnej są nieznane z powodu braku uzasadnienia tego postanowienia, a poza tym odrzucenie skargi kasacyjnej nastąpiło przedwcześnie, przed rozpoznaniem wniosku powoda o zwolnienie od kosztów sądowych; wniosek o zbadanie w trybie art. 380 k.p.c. postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 1 kwietnia 2015 r. odrzucającego skargę kasacyjną powoda.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Z akt sprawy wynika, że powód w dniu 5 lutego 2015 r. złożył skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 5 grudnia 2014 r. i w tym samym dniu, działając osobiście, złożył wniosek o zwolnienie od opłaty należnej od skargi kasacyjnej. Wniosek ten Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 4 marca 2015 r. oddalił, a odpis postanowienia został doręczony pełnomocnikowi powoda w dniu 11 marca 2015 r. Jednocześnie wezwano pełnomocnika powoda do uiszczenia opłaty należnej od skargi kasacyjnej w kwocie 3780 zł, w terminie tygodniowym, i wezwanie to zostało prawidłowo doręczone w dniu 11 marca 2015 r. (k. 304, 305). Wobec braku opłaty, postanowieniem z dnia 1 kwietnia 2015 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną powoda. Postanowienie to, tak jak poprzednie pisma, doręczono na adres kancelarii pełnomocnika powoda, do rąk upoważnionego pracownika.

Pełnomocnik powoda wniósł zażalenie na postanowienie z dnia 1 kwietnia 2015 r., a powód działając osobiście, złożył wniosek o zwolnienie od opłaty należnej od zażalenia. Wniosek ten Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 23 kwietnia 2015 r. jako wniosek ponowny, oparty na tych samych okolicznościach, odrzucił. Postanowienie to zostało doręczone pełnomocnikowi powoda w dniu 4 maja 2015 r., w sposób wyżej wskazany.

Wobec braku opłaty od zażalenia na postanowienie z dnia 1 kwietnia 2015 r., zażalenie to zaskarżonym obecnie postanowieniem (z dnia 22 lipca 2015 r.) zostało odrzucone.

Przedstawiona chronologia zdarzeń w postaci czynności procesowych powoda i sądu wskazuje, że wniosek o zwolnienie od opłaty od skargi kasacyjnej został rozpoznany, a opłata, mimo prawidłowego doręczenia wezwania, nie została uiszczona. Skarga kasacyjna nieopłacona podlega, zgodnie z treścią art. 398⁶ § 2 k.p.c., odrzuceniu. Brak było więc podstaw do kwestionowania prawidłowości postanowienia o odrzuceniu skargi kasacyjnej.

Nie nasuwa też wątpliwości prawidłowość zaskarżonego postanowienia. Zgodnie z art. 107 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, ponowny wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych, oparty na tych samych okolicznościach, sąd odrzuca i na odrzucenie nie przysługuje zażalenie. Uwzględniając zaś uregulowanie z art. 112 ust. 4 powołanej ustawy, należało przyjąć, że sąd, doręczając pełnomocnikowi powoda w dniu 4 maja 2015 r. postanowienie o odrzuceniu ponownego wniosku powoda o zwolnienie od kosztów sądowych, nie miał obowiązku wzywania pełnomocnika do uiszczenia opłaty od zażalenia, które ten pełnomocnik wniósł na postanowienie z dnia 1 kwietnia 2015 r. Bezskuteczny upływ terminu do uiszczenia opłaty skutkowało odrzuceniem zażalenia.

W świetle powyższego, zażalenie jako nieuzasadnione, należało oddalić (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 2 i § 3 k.p.c.).